

-όπος τῶν πορευόντων, τούτεστι πορευέτω, ὅπου οἱ ματροπόλ, ἤτοι μαυλισαί διέτρεβον·

ματρίλη ἢ -ύλα, ἢ, προαγωγός, ματροπόλ, προεγήτρια πορών, Λατ. Iena, Εὐστ. 380. 5, Σουίδ· ματρίλλος, δ. Α. Β. 48. ματρώνα, ἢ, τὸ Λατ. matrona, δέσποινα, οἰκοδέσποινα, σεμνή, κυρία, κτλ., Ἑλλ. Ἐπιγράμ. 607.

μάτρω, ματρωσμός, Δωρ. ἀντί μήτρω, ματρωσμός. ματταβίω, = ματάω, ματταβίης. «απορῶν» Ἦσυχ., μάτταβος· «ὁ μωρός» παρὰ τῷ αὐτῷ.

ματταβούμενος· «μέλλων καὶ ὀπικῶν» Ἦσυχ. ματταβίω, παρασκευάζω ματύκι, ἢ ἐσθίω ματύην, Ἄλεξ. ἐν Διμητρίῳ 5.

ματτύη (οὐγγί -ύα), ἢ, Νικόστρ. ἐν «Ἀπελαυμένῳ» 1, Σωφιλ ἐν «Παρακατάβηχ. 1. 5. Μάχων ἐν «Ἄγνοια» 1· ἀλλὰ ματτύης. ου. ὁ, Ἄρτεμιδ. παρ' Ἄθην. 663D (παρὰ Φιλίην. καὶ τοὺς παρ' Ἀθηναίῳ μνημονευομένους ἄλλοις ποιηταῖς, 663F κέε, τὸ γένος ὀπικῶν) — πολυτέλες τὴν καὶ ὀρεκτικώτατα παρεσκευαζόμενον λίγνυσμα ἢ ἀριεῖον καὶ ἐρρεῖον κρέατος, ἐκ κίλων, κοσμήτων καὶ ἄλλων ὀρυθίων, παρατίθεμενον μετὰ τὸ δειπνῶν ψυχρῶν, Λατ. mallea ἢ mallea, Meineke εἰς Μένανδρ. 861. Ὁ Μάχων, ἐνδ' ἄνω, λέγει δεῖν το Μακεδονικῶν (ἢ Θεσσαλικῶν) ἔδεσμα καὶ δεῖν ἢ λέξις δὲν κατῆστη κοινῇ ἐν Ἀθήναις εἰμὴ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς νέας κομωρίας ὑπὸ τῆν Μακεδονικῶν κυριαρχίαν, πρὸλ. Πολυδ. 5, 70 (ἐνθα ματύλλη). Εἰ οὕτως ἔχει, τότε τὸ ἐν Bentley εἰσαχθὲν ματτυλοιοχός (ἀντὶ ματτολοιοχός) ἐν Ἄριστορ. Νεαῖς, 451, δέον νὰ ἐγκαταλείψῃ, ἴδε Dind. ἐν ὅποι· ὁ Σχολ. ἐρμηνεύει τὸ μάτιον, ὡς· μικρὸν τὸ μέτρον, καὶ τὸ ματτολοιοχός κρουσιμέτρης· μάττολοιοχός, ἤτοι ὁ κρουσιμέτρης (μάτιον γὰρ εἶδος μέτρου) ἢ ὁ φαιδωτής, κτλ.

μάττω· μέλλ. -ῶ, Ἄντ. ἀντὶ μάσσω. μαύλις, εἶδος, ἢ εὐς, ἢ, ματροπόλ, προαγωγός, πορνοδοσκός, Ἦσυχ. — μαυλιζῶ = ματροπόλ. Ἦσυχ. ἐντεῦθεν μαυλιστής. οὐ. ὁ, = ματροπόλ, Φωτ., Σουίδ· θηλ. -ιστρια, Σουίδ, Ἐτυμ. Μήγ. — μαυλιστήριον, τὸ, ὁ μισθὸς ἢ ἀμοιβὴ τοῦ πορνοδοσκῶ, — «μαυλιστήριον» παρ' Ἰππώνακτι (Ἄποσπ. 126). Λύδου νόμισμα, λεπτὸν τὸ· Ἦσυχ. II. μάχαιρα, δοτ. μαυλιδί Νικ. Ὁ. 706· ἄνω. πλθθ. μαύλιες Ἄνθ. Π. 15. 25· ὠσαύτως μαυλιὰ, ἢ, Σχολ. εἰς Θουκ. 1. 6, Σουίδ.

μαῦρος, οὐ, προσηπικόν, ἀντὶ τοῦ δένουτον ἀμαυρός, Ἄρκαδ. 69. 22, Ἦσυχ. — παρὰ Βυθ. ὡς καὶ νῦν, ἴδε Δουδάγ.

μαυρός, ἐν χρήσει ἀντὶ τοῦ ἀμαυρόω, κατὰ τὴν ἀπαιτήσιν τοῦ μέτρου, σκοτεινός, «μαυρίσθαι», τυρβώων, Πιδ. Π. 12. 24· κάμωον τινὰ δένουτον, ἀνίσχυρον, πρὸλ. Αἰσχύλ. Εὐμ. 359. 2) μεταρ, κίμων τὸ σκοτεινός, ἀσάφης, ἢ λησμονημένον, Ἦσ. Ἐργ. κ. Ἦμ. 327· μὴ μαῦρον τέρψιν, μὴ ἐπισκόπετε τὴν τέρψιν σου, Πιδ. Ἄποσπ. 92. — Παθ., γίνομαι ἀμαυρός ἢ σκοτεινός, Θούγ. 197, Αἰσχύλ. Ἄγ. 296, καὶ ἐκ διαφύσεως τοῦ Blomif. (χάριν τοῦ μέτρου) Ἦσρ. 223.

Μαυσωλός, δ, βασιλεὺς τῆς Ἀλικαρνασσῶ, ἀνήρ τῆς Ἄρτεμιδας, Ἠρόδ. 5. 118· (ἑτέροις τὶς μεταγενεστέρων χρόνων, Σεν. Ἄγρ. 2. 26, Δημ. κτλ.) — Μαυσωλίετον, τὸ, ὁ ἐν Ἀλικαρνασσῶ μεγαλοπρεπὲς αὐτοῦ τάφος, οὗ τὰ λείψανα μετακοιμήθησαν εἰς Ἄγγλιαν πρό τινων ἐτῶν καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ Βρετ. Μουσείῳ, Πλίν. 36. 4, 9, δα Newton Halc. 2. σελ. 72 κέε· ἐντεῦθεν ὡς προσηγορικόν, μαυσωλίετον, νημεῖον, Στράβ. 236· περὶ τοῦ κοινοῦ τῆς λ. Μαυσωλίετον, ἴδε Ἠρωδίου. σ. 375, 14.

μαφάλης, κατ' Ἄντ. κρῖνον μὴ ἀφέλης.

μάχαιρα, ἢ, (ἴδε μάχομαι) μάχαιρα ἢ ἔφερον οἱ ἥρωες τῆς Πικτίας παρὰ τὴν θήκην τοῦ ζήτους (ἢ οἱ παρ' Ἐφέρος μέγα κουλῶν ἀπὲν ἄμωτο) καὶ ἐγρησόμενοι εἰς αὐτοὺς πρὸς ἀφάγν τῶν θυμάτων, Ἰλ. Γ. 271., Τ. 252· ἴσο δὲ ἐγρησώμενη καὶ ἐκρέματο ἐξ ἀργυροῦ τελευτήων, Σ. 597· ταύτην μετεχειρίσθη Μαχάων ὁ ἱατρός, ὅπως ἀποκίψῃ βέλος, Α. 844· καθόλου μάχαιρα πρὸς κοπήν ἢ διακομῆν κρέων, Ἠρόδ. 2. 61, Πιδ. Ὁ. 1. 79, Ἄριστορ. Ἰπκ. 489· κοπίς μάχ. Εὐρ. Κύνκ. 241· σπανίως δὲ μάχαιρον δὲ οὐ κούπετε τὴν εἰς αὐτὸν δοθεῖσαν μερίδα κρέατος, Φερεφρ. ἐν «Κραπατάλοις» 13· (βίαιος οἱ παλαιοὶ ἤθωρον ἄνω μαχαιρίον καὶ περὶνίου) — μάχαιρα πρὸς κλάδουτον δένουτον, κλαδευτήριον, Πλάτ. Πολ. 353Α· — ἢ Δελφικὴ μ., φαίνεται δεῖν ἴσο εἶδος κοινοῦ μαχαιρίου, οὐ μόνον τὸ ἐν μέρῳ, ἀλλ' ἢ κούπε ἴσο σιδήρῳ, Ἄριστορ. Πολιτικ. 1. 2, 3, πρὸλ. Ἦσυχ. ἐν ἴδε Δελφικὴ μ. 2) ὡς ὄπλιον, βραχὺ ζήτος ἢ ἐγχειρίδιον, πρῶτον ἐν Ἠρόδ. 6. 75., 7. 225, Πιδ. Ν. 4. 93, κτλ. — ἀλλὰ μάλλον ὄπλιον δολοφρόνῳ ἢ στρατιώτῳ, πρὸλ. Ἀντιγόνη· α. 137. 28· περὶ τῆς μάχαιρας ἢν μετεχειρίζοντο οἱ θαυματοποιοί, ἴδε ἐν ἴδε κωδιστικῶν ἐν τέλ. — μετέπειτα σάβη ἢ κρημύλον ζήτος, «πλάα», κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ εὐθὺ, τὸ κυριεὺς ζήφος, Σεν. Ἰπκ. 12, 11, πρὸλ. Ἑλλ. 3. 3. 7, Κύρ. 1. 2, 13 ἴδε μάχαιοφόρος. 3) εἶδος ζυγαρίου, μ. κούρῃ Κρατίῳ. ἐν «Διονυσιακῶν ἀνδρῶν» 2· μῖα μάχαιρα Ἄριστορ. Ἄχ. 849· ἀντίθετ. τῷ σιπλή μ., δηλ. τῇ Φαλιδί, ἢ ἢν ἐν χρήσει πρὸς κούραν τῶν τριχῶν, Πολυδ. Β', 32· μάχαιρα κούρακα Πλουτ. Δίαν 9· πρὸλ.

ψαλλίς· — τὸ μέχρι δέρματος τοῦτο ἔρυσμα, ὅπερ ἐγένετο ὡς τιμωρίαν τῶν μοιχῶν, ἐκαλεῖτο κῆφος. II. ὄνομα πολυμήμου τῶν ἰθῶν, Ἄριστ. π. Θουαρμ. 173, Πλουτ. 2. 1154Π.

μάχαιρέδιον [π], τὸ, ὑποκορ. τοῦ μάχαιρα, Λουκ. Ἄλ. 45. μάχαιρίον, τὸ, ὑποκορ. τοῦ μάχαιρα, Σεν. Ἄνθ. 4. 7, 10. χειρουργικὸν μαχαιρίον, Ἄριστ. π. Ζ. Γεν. 5. 8, 13, Μετὰ τὰ Φυσ. 10. 3, 3, Κομ. Ἄνω. 318.

μάχαιρίς, -ίδος, ἢ, ὑποκορ. τοῦ μάχαιρα, Ευράριον, Ἄριστορ. Ἰπκ. 413· μικρὰ μ. Πλουτ. Ἄριστ. 19, πρὸλ. Λουκ. πρὸς Ἀπίδειν. 29· πλθθ., ὁ κούρως τὰς μαχαιρίδας λαδῶν Ἑσπολ. ἐν «Χρυσῷ γένει» 7.

μάχαιρωτός, ἢ, ὄν. — μαχαιρωτός, Παῦλ. Αἰγ. 6. 62. μάχαιρο-δίτης, οὐ, δ, τὸ λωρίον τῆς μαχαιρῆς· εἰ' οὐ ἐκρίματο, Ἦσυχ.

μάχαιρο-μάχτω, μάχαιρα διὰ μάχαιρα, Πολυδ. 10. 20, 3· οὐσιαστ. μαχαιρομάχια παρ' Ἦσυχ. ἐν ἴδε Ἐρριπτός.

μαχαιροποιεῖτον, τὸ, ἐργαστήριον μαχαιροποιῶ, Δημ. 823 11.

μάχαιρο-ποιός, ὄν, ὁ κατασκευάζων μαχαιράς, Ἄριστορ. Ὀρν. 411, Δημ. 816. 5.

μάχαιρο-πώλης, οὐ, δ, ὁ πωλῶν μαχαιράς, Πολυδ. Ζ'. 15ῳ· — μάχαιρο-πώλιον, τὸ, ἐργαστήριον μαχαιροπώλων, Πλουτ. Δημ. 15, Πολυδ. ἐνδ' ἄνω.

μάχαιρο-συργός, ὄν, = μαχαιροποιός, Τζέτζ. Ἰστ. 6. 133.

μάχαιροφορός, φερὼ μάχαιραν, Ἰωσήφ. Ἰουδ. Ἄγρ. 13. 2, 4.

μάχαιρο-φόρος, οὐ, ὁ φερὼν μάχαιραν, ἐπὶ τῶν Αἰγυπτίων, Ἠρόδ. 9. 32· ἐπὶ τῶν Περσῶν, Αἰσχύλ. Πέρσ. 50· ἐπὶ τῶν Ὀρχαίων, Θουκ. 2. 96., 7. 27.

μαχαιρώνιον, τὸ, ἐπίρριον, «σαβλόχρτον» (ἐν Ζακύνθῳ· «ἀγριοκόκορος»), gladiolus, Διοσκ. 4. 20 (ἐκ τῶν Νόθων).

μαχαιρωτός, ἢ, ὄν. (ὡς εἰ ἐκ τοῦ μαχαιρώ) ὁ ἔχων σχῆμα μαχαιράς, Παῦλ. Αἰγίν. 6. 62, Γαλίν.

μάχάτω, Λακων., μάχάτῳ, Δωρ. ἀντὶ μαχητής· — παρ' Ἦσυχ. παροῦν. μαχάτῳ· ἀντιπίστοις.

μάχάω, (μάχη) ἐρετικ., ἐπίθυμῳ, θέλω νὰ πολεμήσω, Ἦσυχ.

Μαχάων [α], ονοσ, δ, υἱὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὁ πρῶτος μνημονευόμενος χειρουργός, Ἰλ. Β. 732, κ. ἀλλ. (Ἰσως συγγενὲς τῷ μάχ-ἄνω, πρὸλ. μαχαιρίον).

μαχειόμενος, Ἐπικ. ἀντὶ μαχόμενος, Ὀδ. Ρ. 471.

μαχίετο, Ἰων. εὐκτ. ἐνεστ. ἀντὶ μάχοιτο, Ὀμ.

μαχοόμενος, Ἐπικὸν ἀντὶ μαχόμενος, Ὀδ. Α. 403., Ὁ. 113.

μαχεῖτον, ῥήμ. ἐπίθ. τοῦ μάχομαι, δεῖ μάχεσθαι, Ἄριστ. Ρητ. 2. 55, 13 (διὰ γρ. μαχητέον).

μάχη [α], ἢ, (μάχομαι) — ὡς καὶ νῦν, συμπλοκή, σύγκρουσις ἐν πολέμῳ, συνη. παρ' Ὀμ. καὶ ἄλλοις ἐν Ἰλ. ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐπὶ συγκρούσεως μεταξὺ δύο στρατῶν, ἀλλὰ δις ἐπὶ μονομαχίας, Ἰλ. Η. 263, Α. 255· ὁ Ὀμηρ. συνάπτει· μάχη καὶ φύλοπις, μ. πόλεμος τε, μ. καὶ θισότης, μ. ἐνοπή τε, μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε· — μετέπειτα, μάχαι νῦν, ναυμαχία, Πιδ. Ν. 9. 82· μάχαις καὶ ναυμαγίαις Λυσ. 185. 39· μάχη δορός Αἰσχύλ. Ἄγ. 439, Σοφ. Ἄντ. 674, κτλ. — μετὰ ῥημάτων, μάχην μάχεσθαι Ἰλ. Ὁ. 414, 673, Σ. 533, οὕτω δὲ καὶ παρ' Ἄντ., μ. τίθεσθαι Ὁ. 402· εἰσελθεῖν μάχας Β. 798· μάχην ἀρτύειν, ἐγείρειν, ὀρνεύειν, δτρύνειν Α. 216, Ρ. 261, κτλ.· συμφέρεσθαι μάχην Α. 736· περὶσθαι μάχης Πιδ. Ν. 1. 66· ἀντιάειν τινὶ μάχην αὐτῷ 101· μάχην ποιεῖσθαι Σοφ. Ἠλ. 302, Σεν. Κύρ. 3. 3, 29· μάχην συνάπτειν ἢ συμβάλλειν τινὶ Αἰσχύλ. Πέρσ. 336, Εὐρ. Βάχ. 837· ὠσαύτως, διὰ μάχης τινὶ ἀπικέσθαι, ἐργεσθαι, ἤκειν, μολεῖν Ἠρόδ. 1. 169., 6. 9, Αἰσχύλ. Ἰκ. 473, κτλ.· διὰ μάχης ἐκόλλειν τινὰ Ἄριστ. Πολιτικ. 5. 3. 12· εἰς μάχην πρὸς τινα ἐλθεῖν, μολεῖν Εὐρ. Βάχ. 636, Φοίν. 694· μάχην ἐπέειναι τινὶ Θουκ. 2. 13· μάχη ἐγένετο Πλάτ. Νόμ. 869C· μάχη κρατεῖν, νικᾶν ἐν μάχῃ, Εὐρ. Ἦμ. Μαιν. 612, Δημ. 292. 21 (μετὰ διαφωρ. γραφῆς· μάχην)· πρὸς ἄνδρα ἐστὶ οὐ μάχη Μνησιχ. ἐν Φιλίππῳ 1· μάχην νικᾶν Σεν. Κύρ. 7. 5, 53· ἀλλὰ παρ' Αἰσχύν. 79. 36, μάχην (ἀντὶ μάχην) νικᾶν τινα· — μάχη τινός, μάχη πρὸς τινα ἐγέρθω, ὡς, μ. Αἰαντος Ἰλ. Α. 542, πρὸλ. Ἦσ. Ἄσπ. Ἦρ. 361· μ. ὑπὲρ τινος, ὑπὲρ τινος πράγματος, Πιδ. Ν. 7. 61· περὶ τὴ Πλάτ. Νόμ. 919B. 2) καθόλου ἐν τῷ πλθθ., ἔριδες, ἀγῶνες, φιλονικίαι, λογομαχία, Ἰλ. Α. 177· μάχας ἐν λόγῳ ποιεῖσθαι Πλάτ. Τιμ. 88Α, κτλ. 3) — ἀγῶν, οἷος ὁ γινόμενος δημοσίαι χάριν τοῦ βραβείου, Πιδ. Ὁ. 8. 76· παρ' ὧ διακρίνεται αὐτῇ ἢ εἰρηνικῇ μάχῃ ἀπὸ τῶν πολεμικῶν· μάχα πολέμου, Ὁ. 2. 99. 4) ἀγῶν, προσπίθεσις, Λατίν. contentio, μὴ γαλήν τε πολλῇ καὶ υ. ἦν περὶ τινος Σεν. Κύρ. 7. 5, 38. II. τρόπος τοῦ μάχεσθαι, ἢ μ. ἦν ἀπ' Ἰππων Ἠρόδ. 1. 79· ἐπίστασθαι τὴν μ. αὐτῶν 7. 9, 1, πρὸλ. 85, Σεν. Κύρ. 2. 1, 7 — τοιοῦτὸν ἐν Ἰλ. Ὁ. 224, μάλα γάρ τε μάχης ἐπίσθοντο καὶ ἄλλοι, ἔχουσι αἰσθανθῆ τὴν ἐν τῇ μάχῃ τεχνὴν καὶ δυνάμιν μου. III. πεδῖον μάχης, Σεν. Ἀνάδ. 2. 2, 6, 5. 5, 4.